

Özlem Dolu Malatya Ve Çocukluk Bayramım

– kul mehmet · 08 Haziran 2025

Özlem Dolu Malatya ve Çocukluk Bayramım

Ah, 1978... Sokakların samimiyeti, sinema salonlarının dolup taşıdığı, Türk sinemasının altın yıllarını yaşadığı o günler. Anılarımızın tozlu raflarında, Türkan Şoray'ın derin bakışları, Kadir İnanır'ın sert duruşu, Tarık Akan'ın asil tavrı saklıdır. Gülşen Bubikoğlu'nun masum gülüşü, Filiz Akın'ın zarafeti, Kemal Suna'nın kahkahalarla süslediği sahneler, Adile Naşit'in şefkat dolu sesi, Münir Özkul'un baba dokunuşu, Halit Akçatepe'nin gençlik neşesi... Hepsi, sinema perdesinde hayat buldu ve kalplerimize kazandı. O yılların muhabbeti de bir başkaydı. Çay ocaklarında sabahlara dek süren sohbetler, gazete manşetlerinin büyük bir dikkatle tartışıldığı günler, sokak satıcılarının davudi sesleri arasında kaybolan çocukluk anıları... Bazen bir film sahnesi gibi yaşamışızdır o yılları, bazen de bir Yeşilçam senaryosunun içindeymişiz gibi hissetmişizdir. 1978, bir şehir efsanesi gibi anlatılan, bir hatıra defterinin içinde saklanan, belki de bir film afişinde ölümsüzleşen zamandı.

Gel, bu eski filmin şeridini başa saralım desem, başa bir daha o muhabbetin bol olduğu kalabalığa, güzelim insanların var olduğu ana saramayız.. Karanlık salonun ağır kokusu, eski tip projektörün cızırtısı ve gözlerimizin içine işleyen o unutulmaz sahneler... Hadi, o güzelim günleri edebi bir nostaljiyle yâd edelim. Ruhu Yeşilçam'dan geçmiş her dost için, o günler hiç kaybolmadı. Film yeniden başlıyor...

Ah, Malatya... Bayram sabahlarının şeker tadında heyecanı, el öpmelerin ardından avuç içini süsleyen o kıymetli harçlık ve hemen akla düşen sinema seansları! Tarkan'ın kılıcıyla adalet aradığı sahneler, Zagor'un ormanların derinliklerinden yankılanan çığlığı, Tex'in sert bakışları... Her biri çocukluk rüyalarımızın bir parçasıydı. Elimize geçen üç beş kuruşu, sinemanın o büyülü atmosferine giriş bileti olarak görürdük; eski ama dev ekranın ışığında kaybolurdu tüm dünyamız.

Ve tabii ki çizgi romanlar! Gırgır'ın neşesiyle kahkaha attığımız, Teksas ve Zagor'un maceralarına dalıp gerçek dünyayı unuttuğumuz günlerdi onlar. Her yeni sayı, bir hazine gibi elimizdeydi; sarraf amcamızın dükkânında eskileri karıştırırken zamanın nasıl geçtiğini fark etmezdik bile. On kuruşa bir sayfa dolusu hayal dünyası, kahramanların peşinden sürüklenen çocukluk günleri... O günler sanki bir film şeridi gibi geçiyor gözümün önünden. Eski sinema salonlarının loş ışığında büyüyen hayaller, çizgi romanların sayfalarında kaybolan çocuklar... Malatya'nın sokakları bile o günlerin sıcaklığını saklıyor olabilir mi hâlâ? Bazen geçmişe dönmek için yalnızca bir hatırası yeter.

Yüreğimizde geçmişin izleri, gözlerimizde eski zamanların sıcaklığı... Malatya'nın sokakları, çocukluğumuzun kahkahalarını hâlâ saklıyor gibi. Sinema salonlarının ağır kırmızı perdeleri bir kez daha aralanıyor; ışıklar sönüyor, projektörün hafif cızırtısı eşliğinde film başlıyor. Harçlıkların heyecanla cebimize sığmadığı bayram sabahları, sinema salonunun girişinde sabırsızca bekleyişimiz... O eski film karelerinde, Tarkan'ın kılıcı yine adalet peşinde, Zagor yabani ormanlarda kahramanlığını konuşturuyor, Teksas kasaba sokaklarında iz sürüyor. Sayfalar arasında kaybolan çocukluk düşleri, sarraf amcamızın dükkânında gözümüzü doyuran eski çizgi romanlar ve elimizde bir avuç parayla satın alınan bir dünya dolusu hayal dolu macera... İşte o yılların rüyası. Kentin taş duvarları eski gülüşleri saklıyor mudur hâlâ? Bayram sabahlarının telaşı, sinema salonlarının neşesi, sarı sayfalara yazılmış hikâyeler... Bu özlem hiç bitmez, çünkü eski zamanlar kalbimizde hep aynı sıcaklıkla yaşar. 1978'in ruhu, eski defterler arasında kaybolmayan bir hatıra olarak bizimle kalacak. Film devam ediyor, ama atmosferi değişik, bizden olmayan duygusuzlukla sinema salonları boş bir halde... Kestik, hemen bunu montaj odasına götürün, eklesinler hayatımıza hemen,Vesselam.

Mehmet Aluç